

Kort fortalt

Statens brug af fællesstatslige indkøbsaftaler

Konklusion

2 af de 5 udvalgte ministerier har i tilfredsstillende grad brugt de fællesstatslige indkøbsaftaler. Det gælder ikke for de 3 resterende ministerier. Dette finder Rigsrevisionen ikke tilfredsstillende. Konsekvensen er, at staten ikke opnår det fulde besparelspotentiale, der er ved at bruge indkøbsaftalerne.

Statsrevisorerne udtaler

”Statsrevisorerne finder det ikke helt tilfredsstillende, at Erhvervsministeriet, Kulturministeriet og Fødevarerministeriet i flere tilfælde ikke har brugt de fællesstatslige indkøbsaftaler, hvor de er forpligtet til det. Derved er der risiko for, at de 3 ministerier har købt for dyrt ind.

Statsrevisorerne konstaterer, at Justitsministeriet og Finansministeriet i henholdsvis ca. 95% og ca. 98% af deres indkøb har brugt de fællesstatslige indkøbsaftaler, når de er forpligtet til det. Dette finder Statsrevisorerne tilfredsstillende”.

Væsentligste resultater af undersøgelsen

- Justitsministeriet og Finansministeriet har i meget høj grad brugt de fællesstatslige indkøbsaftaler. Kulturministeriet, Erhvervsministeriet og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i mindre grad brugt aftalerne.
- De fleste af ministerierne har understøttet, at de fællesstatslige indkøbsaftaler bliver brugt.
- De 3 ministerier, som i mindre grad har brugt aftalerne, bør afsøge mere effektive metoder til at sikre, at de køber ind på aftalerne.

Baggrund og formål med undersøgelsen

Formålet med undersøgelsen er at vurdere, om 5 ministerier har brugt fællesstatslige indkøbsaftaler ved de indkøb, hvor de er forpligtet til det, og om ministerierne har initiativer, der understøtter, at de bruger de fællesstatslige indkøbsaftaler. Undersøgelsen omfatter Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, Kulturministeriet og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Indkøbscirkulæret har siden 2000 pålagt statens institutioner at bruge fællesstatslige indkøbsaftaler. Aftalerne forpligter staten til kun at købe en given vare eller tjenesteydelse hos de leverandører, som aftalen er indgået med. Aftalerne indgås typisk på områder, hvor statens indkøbsbehov er ens på tværs af institutionerne, og hvor der derfor er tale om indkøb af standardvarer, fx kontorartikler, computere og rengøring.

Formålet med aftalerne er, at staten opnår bedre priser og vilkår ved indkøb og derigennem besparelser. Hvis ministerierne ikke bruger de fællesstatslige indkøbsaftaler, er der en risiko for, at staten køber for dyrt ind. Finansministeriet har estimeret, at der årligt købes ind for ca. 5 mia. kr. på disse aftaler.

Ministeriernes køb af varer på fællesstatslige indkøbsaftaler

